

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-97(3)/14/JK

Warszawa, 22 stycznia 2015 r.

DECYZJA DIH-1/6/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669, z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Adriana Możykiewicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Adrian Możykiewicz Tele Pizzeria ADRIANO w Mosinie, od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 17 listopada 2014 r. (nr akt sprawy: ŻG.8361.122.2014), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 2.000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych, tj.: 71 rodzajów pizzy:

1. **uchyla zaskarżoną decyzję w całości,**
2. **wymierza przedsiębiorcy Adrianowi Możykiewiczowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Adrian Możykiewicz Tele Pizzeria ADRIANO w Mosinie, karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych pizz.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach od 4 do 7 sierpnia 2014 r. przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, zwanego dalej również „*Wielkopolskim WIIH*”, w zakładzie gastronomicznym, zlokalizowanym w Mosinie przy ul. Kolejowej 30, należącym do przedsiębiorcy Adriana Możykiewicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Adrian Możykiewicz Tele Pizzeria ADRIANO w Mosinie, zwanego dalej również „*strona*”, oceniono rzetelność oznakowania, będących w ofercie handlowej, 71 rodzajów pizzy.

Sprawdzenie surowców używanych do produkcji pizz wykazało, że na stanie placówki znajdowały się:

- ser mozzarella – 6 opakowań a` 2 kg,
- salami „Mix salami do pizz” – 13 opakowań a` 1 kg,
- kabanosy austriackie – 3 opakowania a` 830 g,
- szynka tostowa plastry – 23 opakowania a` 1 kg,
- boczek do pizzy – 1 opakowanie a` 2 kg,
- oliwki zielone bez pestek – 2 opakowania a` 935 g/450 g,
- sos do pizzy – 6 opakowań a` 4,2 kg.

Ponadto, na stanie placówki stwierdzono 10 opakowań (bloków o łącznej masie 34,98 kg) produktu seropodobnego „Do pizzy produkt mleczno-tłuszczowy” (wyprodukowanego przez Sery ICC Pasłek Sp. z o.o. z siedzibą w Pasłęku).

Zgodnie z deklaracją w dostępnej w placówce karcie menu, do produkcji wszystkich rodzajów oferowanych pizz użyto sera.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 7 sierpnia 2014 r. (nr akt kontroli: ŻG.8361.122.2014).

W trakcie kontroli strona złożyła oświadczenie, zgodnie z którym stosowana przez nią nazwa „ser” była wynikiem niewiedzy, zatem zobowiązuje się ona obecnie do opatrywania prawidłowymi nazwami oferowanych potraw i stosowania do ich produkcji prawdziwego sera.

Stwierdzone nieprawidłowości w zakresie oznakowania przedmiotowych pizz, polegające na podaniu niezgodnie z prawdą danych w zakresie składu surowcowego, zdaniem organu pierwszej instancji, świadczyły o zafałszowaniu tych produktów w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”.

Wobec powyższego, pismem z dnia 19 września 2014 r., Wielkopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Adriana Możykiewicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Adrian Możykiewicz Tele Pizzeria ADRIANO w Mosinie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu 71 rodzajów pizzy, zafałszowanych w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej.

Strona skorzystała z przysługującego jej uprawnienia, przekazując pismo z dnia 6 października 2014 r. Strona poinformowała, że stwierdzone nieprawidłowości były skutkiem braku wiedzy w zakresie oznakowania potraw. Niemniej jednak, jeszcze w trakcie kontroli nieprawidłowości te zostały poprawione. Dodatkowo strona podkreśliła swoją nienaganną dotychczasową działalność i zaangażowanie w działalność społeczną, wnosząc jednocześnie o niewszczywanie postępowania w sprawie wymierzenia jej kary pieniężnej.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 17 listopada 2014 r., Wielkopolski WIIH wymierzył przedsiębiorcy Adrianowi Mojzykiewiczowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Adrian Mojzykiewicz Tele Pizzeria ADRIANO w Mosinie, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 2.000 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych 71 rodzajów pizzy.

Pismem z dnia 4 grudnia 2014 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o obniżenie kwoty wymierzonej jej kary. Uzasadniając swój wniosek, strona podniosła, iż w stosunku do niewielkiego jej przychodu jest to kara wysoka, a ponadto samo wszczęcie postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej odniosło należyty skutek.

Pismem z dnia 30 grudnia 2014 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Adriana Mojzykiewicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Adrian Mojzykiewicz Tele Pizzeria ADRIANO w Mosinie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „*k.p.a.*”, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 1169/2011*”, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

Jak stanowi art. 8 ust. 3 ww. rozporządzenia, podmioty działające na rynku spożywczym, które nie mają wpływu na informacje na temat żywności, nie mogą dostarczać

żywności, o której wiedzą lub w stosunku do której mają podejrzenia – w oparciu o informacje posiadane w ramach działalności zawodowej – że jest niezgodna z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

Art. 8 rozporządzenia 1169/2011 stanowi wyjaśnienie zakresów odpowiedzialności podmiotów za informacje przekazywane konsumentom na temat żywności, o której to odpowiedzialności mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 01.02.2002 r. s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 178/2002”.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ww. rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące artykułów rolno-spożywczych, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Rozporządzenie 1169/2011 w art. 6 stanowi, że każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności:

- co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji,
- przez sugerowanie poprzez wygląd, opis lub prezentacje graficzne, że chodzi o określony środek spożywczy lub składnik, mimo, że w rzeczywistości komponent lub składnik naturalnie obecny lub zwykle stosowany w danym środku spożywczym został zastąpiony innym komponentem lub innym składnikiem,

o czym mówi art. 7 ust. 1 odpowiednio lit. a i d rozporządzenia 1169/2011. W myśl zaś art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia, informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości

handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli:

a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,

b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,

c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 4, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1.000 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 40a ust. 5 tej ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji stwierdził, że w przypadku oferowanych do sprzedaży 71 rodzajów pizzy, zamiast deklarowanego w karcie menu sera, użyto produktu seropodobnego „Do pizzy produkt mleczno-tłuszczowy”. Biorąc powyższe pod uwagę, Wielkopolski WIIH uznał, że w oznakowaniu przedmiotowych produktów podano niezgodne z prawdą dane w zakresie użytych składników, co skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych.

W opinii Prezesa UOKiK ustalenia kontroli odnoszące się do używania do produkcji pizz, które zgodnie z deklaracją w karcie menu zawierały tylko ser, również produktu seropodobnego „Do pizzy produkt mleczno-tłuszczowy” i nieinformowania o tym konsumentów wskazywały na popełnienie czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, a więc były podstawą do wymierzenia kary określonej w tym przepisie, niemniej jednak, analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Prezes UOKiK uznał, że nie dokumentuje on stanu faktycznego w sposób wyczerpujący.

Nie ulega wątpliwości, że strona do produkcji serwowanych w swojej placówce pizz stosowała wyrób seropodobny, co potwierdzają: obecność na stanie placówki produktu seropodobnego „Do pizzy produkt mleczno-tłuszczowy” oraz wyjaśnienia strony z dnia 6 października 2014 r. Prezes UOKiK zauważa jednak, że z treści Protokołu kontroli z dnia 7 sierpnia 2014 r. wynika, iż na stanie placówki, poza produktem seropodobnym „Do pizzy

produkt mleczno-tłuszczowy”, znajdowały się i były używane do produkcji pizz również ser mozzarella i produkt salami „Mix salami do pizz”. Faktu tego, w opinii Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji nie wziął pod uwagę. W szczególności należy zauważyć, że materiał dowodowy nie dostarcza informacji, na podstawie których można byłoby wywnioskować jakiego rodzaju produktem jest salami „Mix salami do pizz”. Organ pierwszej instancji nie przeprowadził dowodu na to, czy produkt ten jest w rzeczywistości serem, czy też produktem seropodobnym. Do akt sprawy nie dołączono dowodów, np. kserokopii etykiety opakowania produktu salami „Mix salami do pizz”, na którym znajdowałyby się informacje o składzie.

W związku z powyższym, mając na uwadze niemożność określenia rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości, Prezes UOKiK uznał, że należy przedmiotową decyzję uchylić i orzec co do istoty, wymierzając karę pieniężną w minimalnej, przewidzianej prawem, wysokości. Stan faktyczny sprawy, w ocenie Prezesa UOKiK, jednoznacznie wskazuje, że wprowadzone do obrotu pizze były produktami zafałszowanymi z uwagi na niepełny wykaz składników, a nie jak ustalił organ pierwszej instancji – niezgodny z prawem skład surowcowy pizz. Z wyjaśnień strony z dnia 6 października 2014 r. wynika, że do produkcji pizz używała mieszanki sera i wyrobu seropodobnego w proporcjach 70% sera mozzarella i 30% produktu seropodobnego „Do pizzy produkty mleczno-tłuszczowy”. Mieszanka ta była sporządzana przez stronę. Z powyższego wynika, że do oferowanych pizz strona używała sera, co zostało podane w karcie menu, czyli informacja ta była zgodna z prawdą. Strona w karcie menu nie wskazała jednak, że składnikiem pizz jest również wyrób seropodobny. Bezspornie zatem z ustaleń kontroli wynika, że przedsiębiorca podał niepełny skład surowcowy pizz. Mając jednakże na uwadze, że pizza sporządzana jest co do zasady z użyciem sera (i takiego wyrobu spodziewa się konsument), a nie wyrobu seropodobnego, brak informacji o dodatku zamiennika sera wprowadzał w błąd konsumenta co do właściwości i składu produktu, i tym samym naruszał art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1169/2011 [w dacie kontroli art. 46 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914, z późn. zm.), uchylonego ustawą z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1722)]. W ocenie Prezesa UOKiK, niepodanie w wykazie składników pizz wyrobu seropodobnego, ani też niezaznaczenie przy opisie pizz, że surowiec ten jest używany do produkcji, stanowiło to również naruszenie zakazu wprowadzania w błąd konsumentów, określonego w art. 7 ust. 1 lit. d rozporządzenia 1169/2011, przez sugerowanie poprzez wygląd, opis lub prezentacje graficzne, że chodzi o określony środek spożywczy lub składnik, mimo, że w rzeczywistości komponent lub składnik naturalnie obecny lub zwykle stosowany w danym środku spożywczym został zastąpiony innym komponentem lub innym składnikiem. W związku z powyższym, w ocenie Prezesa UOKiK, doszło do zafałszowania w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. a ustawy o jakości handlowej (został ukryty rzeczywisty skład produktu).

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UOKiK przeprowadził ponowną analizę zawartych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej przesłanek wpływających na wysokość kary finansowej.

Oceniając stopień szkodliwości czynu organ wziął po uwagę, iż strona do produkcji pizz używała m.in. produktu „Do pizzy produkt mleczno-tłuszczowy”, nie informując o tym konsumentów. W tym miejscu należy wskazać, że faktem powszechnie znanym jest, iż w przypadku oryginalnego sera jego cena różni się od ceny jego zamienników. W związku z tym rozbieżność pomiędzy oznakowaniem w karcie menu, a faktycznie użytym surowcem wprowadzała konsumentów w błąd, gdyż podane w oznakowaniu składniki nadały gotowemu produktowi wyższe walory jakościowe i zachęcały do dokonania zakupu właśnie tego produktu.

Przy miarkowaniu stopnia zawinienia zauważono, że potrawy zostały wyprodukowane w placówce należącej do strony i to wyłącznie ona odpowiadała za ich jakość. Należy zauważyć, że używany przez stronę produkt „Do pizzy produkt mleczno-tłuszczowy” oznakowany był przez producenta w sposób prawidłowy, a mimo to strona w karcie menu informacji tej nie wskazała, podając, że oferowane przez nią produkty zawierają wyłącznie ser. W związku z tym, wyłącznie stronę należy uznać winną stwierdzonych nieprawidłowości, która jako profesjonalista działający na rynku artykułów spożywczych powinna zwracać uwagę na oznakowanie dostarczanych jej produktów. Działania strony w niniejszej sprawie przyczyniły się do podmiany asortymentowej nadającej gotowym produktom wyższe walory jakościowe, niż w rzeczywistości. Zdaniem Prezesa UOKiK, strona nie dołożyła należytej staranności w zapobiegnięciu wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej. Strona, działając na rynku artykułów spożywczych od dłuższego czasu, powinna zdawać sobie sprawę z ciężących na niej obowiązków wprowadzania do obrotu artykułów zgodnych z obowiązującym prawem i powinna zadbać, aby ich wykonanie było rzetelne i odpowiadało normom ustawowym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 marca 2010 r., sygn. VI SA/Wa 91/10). W świetle powyższego, należy stwierdzić, że strona – będąc producentem przedmiotowych produktów, za ich jakość odpowiadała. Wskazać należy, że niewiedza nie zwalnia strony z tej odpowiedzialności. Ponadto niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości nie zmienia faktu, że strona wprowadzała w błąd konsumentów co do jakości nabywanych produktów, wskazując im za pomocą deklaracji w oznakowaniu, jako jedyne źródła informacji o cechach gotowego wyrobu, że mają do czynienia z innymi środkami spożywczymi.

Odnosząc się do zakresu naruszenia, organ zwrócił uwagę, że informacja o składzie potraw stanowi jeden z elementów jakości handlowej, a nieuzasadnione użycie nazwy ser naruszało ekonomiczne interesy konsumentów. Tym samym zostały naruszone przepisy

mające na celu ochronę konsumentów i zapewnienie im rzetelnych i prawdziwych informacji o produktach,

Organ zauważył, że przedsiębiorca po raz pierwszy naruszył przepisy ustawy o jakości handlowej.

Wielkość obrotów – na podstawie oświadczenia strony o wielkości osiągniętego obrotu, została ona zaliczona do grupy mikroprzedsiębiorców w rozumieniu art. 104 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.).

Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie środki spożywcze odpowiadające jakości handlowej, a przy tym spełni swoją funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, stosownie do wymagań przewidzianych w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, w świetle których, kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od

niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 794, z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Wiceprezes
Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. Adrian Mojzykiewicz
Adrian Mojzykiewicz Tele Pizzeria ADRIANO
ul. Bolesława Krzywoustego 27
62-050 Mosina
2. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Poznaniu
3. a/a